

[Niels Westerby.]

jeg ikke, der var nogen grund til, at det reformtempo, som man fra flere sider har stillet op, ikke bare fra de to forligspartiets, men også fra så godt som alle oppositionspartiets side, burde have været ændret eller tilsidesat af hensyn til det tekniske problem, vi står over for i dag.

Finansministeren (Grünbaum): Ja, jeg takker for den, synes jeg, gode modtagelse, lovforslaget har fået fra flere sider, og jeg vil da gerne sige, at jeg er meget enig i det, der blev sagt både af hr. Ømann og af hr. Erik Hansen; jeg synes også, at man fra radikal side fik stillet problemet ganske klart op, sådan som det foreligger, og det ser jeg altså ligesådan på.

De problemer, der her er rejst vedrørende dem med de ekstraordinære forudbetalinger og dem, der gennem en årrække har betalt skat forud, har selvfølgelig også været i mine tanker ved lovforslagets udarbejdelse. Det er nu ikke rigtigt, at jeg har henstillet, at man ikke forudbetalte skat. Jeg sagde endda dengang, at det var jo lovligt at forudbetale, og det blev jeg også angrebet for; men jeg erkender, at det, jeg sagde dengang, var, at selv om vi ikke skulle bruge millimeterretfærdigheden, hvad jeg også vil advare mod i dag, fordi det vil give for stor administration, så skulle det i hvert fald ikke være sådan, at de, der ekstraordinært forudbetalte i 1966, skulle slippe helt fra det, og jeg vil gerne være med til at se på, om det er muligt at finde en løsning, som kan klare det problem. Det er vores opfattelse i finansministeriet, at det vil give meget store administrative vanskeligheder, hvis man skal klare det. De, der hele tiden har forudbetalt, skal ikke straffes, og det bliver de for så vidt heller ikke efter dette forslag. Der sker det, at de måske ikke kan udnytte adgangen til at få reguleringsfradrag, men man må vel sige, at de har haft fordel af at forudbetale hele tiden, og de vil ligesom alle andre skatteydere, når man går over i 1968-69, få en skat, der er beregnet som, man kan sige måske i gåseøjne „ligevægtskat“, altså en skat, hvor skattefradragreglen er indregnet i procenterne, sådan at de kommer til at betale en så meget lavere skat af en merindtægt. Det synes jeg nok

man har lov til at fremhæve her i dag, når man skal vurdere det, der sker.

Vel er det hovedsagelig overgangsreglerne, det drejer sig om, men det er dog samtidig et lovforslag, der indeholder en ophævelse af skattefradragreglen, og jeg mener, det må være rimeligt, som det også blev gjort af den socialdemokratiske ordfører, at pege på den hovedvirkning, der fremkommer ved, at man ophæver skattefradragreglen, nemlig den, at vi slipper for de helt urimeligt høje skatter af merindtægter, og det er jo dog trods alt de fleste skatteydere, som har haft merindtægter i 1967; det er vel nok det, der er det normale. Selve dette, at vi gennemfører en ophævelse af skattefradragreglen fra skatteåret 1968-69, betyder, at vel et af de allerstørste problemer i dansk skattepolitik bliver løst. Vi slipper for disse meget høje marginalskatte, og dette synspunkt er for regeringen så væsentligt, at vi ikke mener, det er rimeligt at udsætte en ophævelse af skattefradragreglen til det følgende år igen. Der er ikke for os nogen særlig grund til, at man skulle udskyde en løsning af dette problem, som er et af de allervigtigste.

Op med hensyn til at klare overgangsreglerne på en rimelig måde, så er det altså vores opfattelse i finansministeriet og i socialdemokratiet — og jeg forstår, at også socialistisk folkeparti og de radikale helt deler dette synspunkt, og jeg synes også hr. Niels Westerby var inde på samme betragtninger — det er vores opfattelse, at det jo slet ikke er givet, at det hele bliver lettere, fordi man bunker alle overgangsvanskelighederne oven i hinanden ved at vente, til kildeskatteordningen skal træde i kraft. Vi har den opfattelse, at man slipper betydelig lettere igennem det ved at tage de overgangsproblemer, der hører til ophævelsen af skattefradragreglen, nu og så i næste omgang tage de overgangsproblemer, der især hører sammen med kildeskatten, men vi erkender da, at der er nogle af disse problemer, der glider over i hinanden. Alt i alt mener vi altså, at det for det første af hensyn til skatteyderne, altså med henblik på nedsættelsen af merindkomstskatten, og for det andet for at få en rimelig overgangsordning er det rigtige, at vi ophæver skattefradragreglen allerede fra 1968-69.